

Poul Schlüter: Under behandlingen af dette lovforslag i udvalget har vi efter min opfattelse fået skabt klarhed over to forhold, og denne klarhed er ikke mindst skabt gennem ministerens besvarelse af de spørgsmål, udvalget har stillet.

For det første har vi fået skabt den klarhed, at vi i alt fald efter vor bedømmelse udmærket kan bruge det refusionsprincip, der er indeholdt i lovforslaget, i et enkelt år. Det er egnet til anvendelse i det kommende år, og det vil endda være et godt princip, set ud fra et administrativt synspunkt, da det er let at have med at gøre.

Det andet, vi har fået skabt klarhed over, er, at det nye refusionsprincip ikke ville være godt, hvis det skulle anvendes gennem en længere årrække. Skulle det anvendes gennem en længere årrække, ville der komme utilsigtede virkninger, fordi tanken om at bruge enten et fast beløb pr. km vejstrækning eller en bestemt refusionsssats i forhold til nogle foregående års gennemsnitlige vejjudgifter ville være urimelig.

Vi mener altså, at loven, som skal gælde i et enkelt år, er udmærket, og vi kan give tilslutning til lovforslagets videre gang gennem tinget.

Holmberg: Ved første behandling beklagede jeg, at det havde været nødvendigt at fremsætte et sådant forslag, men fandt det alligevel rimeligt.

Vi har nu drøftet de forskellige aspekter, der ligger i lovforslaget, og vi har fået en hel del oplysninger, som jeg egentlig finder giver en god baggrund for det rimelige i, at det er fremsat. For der er jo slet ingen grund til at skjule, at hensigten er at opnå en begrænsning af anlægskapaciteten i kommunerne; det er simpelt hen meningen dermed.

Lovforslaget er også et led i regeringens almindelige økonomiske politik: at finde besparelsesområder. Og så oplever vi jo her som så ofte før, at det bliver sagt, at det offentlige må og skal spare, og når vi så gør det, råber alle op, der bliver berørt deraf, og siger, at det er rigtigt nok, men det var bare ikke meningen, at det skulle være her. Det er altså det, der gentager sig også i denne forbindelse.

Men ud over besparelserne er det også meningen, at der skulle kunne fås flere

penge til større og gennemgående veje. Det er ikke meningen, at udviklingen i kommunerne skal sættes i stå, og det sker jo heller ikke. Kommunerne kan stort set udføre det samme arbejde, som de har gjort før, men heller ikke mere. Det var heller ikke meningen, de skulle udføre mere.

Men det skal da gerne indrømmes, at der aldrig kan blive matematisk retfærdighed over hele linjen, når vi foretager ændringer. Der er vel også grund til at gøre opmærksom på, at den såkaldte gamle ordning nok heller ikke var helt matematisk retfærdig. Men naturligvis har vi måttet overveje indgående de problemer, vi har mødt, og der er heller ingen grund til at ignorere, at visse tanker godt kan melde sig i retning af, at der kan være lidt forkert i lovforslaget.

Det er rigtigt, at udviklingskommunerne har større behov for nye veje, i hvert fald større behov end de mere udbyggede kommuner, og der er slet ingen grund til at ignorere det, vi her har hørt. Men spørgsmålet er alligevel, om problemerne er så store, som de blev fremstillet af disse kommuner, for der er jo også sket det, som vi alle sammen ved, at fra 1. april i år er mange af disse udviklingskommuner indlemmet i de gamle købstadkommuner og på den måde blevet mere bæredygtige.

Byggemodningsomkostningerne er også blevet nævnt, og det må indrømmes, at det i alt fald i første omgang kan være et likviditetsspørgsmål for disse kommuner, men det er også rigtigt, at der senere i almindelighed vil ske en udligning ved grundejerbidrag. Jeg siger altså ikke, at problemerne ikke eksisterer, men jeg mener ikke, de er så store, som de blev gjort til, og de er mindre, end de ville have været, hvis det havde været 1. april i år.

Så har man naturligvis også drøftet kommunernes forhold, når refusionen, hvad der jo er meningen, helt falder væk efter den 1. april 1972. Men jeg mener egentlig godt, vi kan affinde os med den besked, vi har fået herom, nemlig at det nu bliver drøftet i de kommunale organisationer. Man vil tilstræbe, som der står, at opstille kriterier for, hvordan bloktilskuddet skal fordeles mellem de forskellige kommunetyper, og uden at ville blande mig i de drøftelser, som skal finde sted, vil jeg egentlig finde, at der nok skulle være en mulighed for at bevare lidt